

Min debut på Kunstnernes Påskeudstilling i Århus Kunstbygning
Jeg deltog med 4 miniatur-vevninger

10 KUNST OG KULTUR

Jyllandsposten, apr. 1983.

Solid påskeudstilling

Både maleriet og grafikken hævder sig smukt i Kunstbygningen i Århus, der er blevet en god afskedsforestilling for sekretæren, Poul Petersen

Af H.P. Jensen

Det ville ikke have været nogen overraskelse, om Kunstnernes Påskeudstilling i Århus

KUNST UDSTILLING

Kunstbygning ville have båret præg af det nye maleri, de heftige og vilde. Sådan var det på Charlottenborgs Forårsudstilling, så hvorfor skulle Århus ikke følge trop for at være med på moden. Men det kom til at gå helt anderledes, og det er

Ruth Schmidt: »Hvor mon den er, den røde tråd?«

der naturligvis også en forklaring på.

Rudi Plehn: Du danske friske mand.

I Århus har man haft en erfarne og kyndig mand som professor Erling Frederiksen i censurkomiteens malersektion, og han hopper ikke på den første, den bedste limpind.

Det betyder ikke, at det nye maleri er helt udeladt, men det indgår blot som en naturlig del i udstillingen, som er båret af solid malerisk kvalitet. Måske er der for få eksperimenter, men til gengæld har man undgået det rene diletterteri. På baggrund af Charlottenborgs ynkverdige grafiske afdeling er det ligefrem opmuntrende at se grafikken og få en bekræftelse på, at der er unge, som er parat til at løfte arven.

Med et par enkelte undtagelser står det ikke alt for godt til med skulpturen, og censuren for kunsthåndværk burde have taget flere ting med af de enkelte kunstnere. Blandtformafdelingen, som gennem årene har været stærkt diskuteret på KP har fået den runde sal til rådighed, men sandt at sige er det svært at få øje på dens berettigelse. Et par pudsige ideer er ikke nok, og et par spændende arbejder kunne have været anbragt andet sted. Det er Birgit Andersen-Nærums store stofcollage og ikke mindst Ruth Schmidts »Hvor mon den er, den røde tråd«. Ruth Schmidt har af stof lavet en lille vellignende dame med en velgørende humor.

På en udstilling med 262 arbejder lader det sig ikke gøre at yde udstillerne fuld retfærdighed. Der er i malerisektionen adskillige kunstnere, der burde fremhæves, fordi de arbejder på et renfærdigt grundlag. Men det må blive til en kort opremssning af navne, som har gjort stærkest indtryk, Hans Clausen Dider Geisler, Aage Arbjerg Hansen, Rudi Lau, Adolf Meister, Rudi Plehn, Janneke Slot, Hans Thyrrerstrup, Lis Walther og Peter Dohm.

Grafikken lyser af talent og kunnen, og folk som Lena Kau

Peter Dohm: Opstilling.

Andreasen, Thomas G. Andersson, Doris Desiree Bloom, Tine Hind, Linda Randi Larsen og Elly Sulkjær Westergaard vil man komme til at møde mange gange i de kommende år. Af billedhuggerne er der grund til at nævne Jørgen Lang Petersen og Henrik Voldmester, og især den sidstnævnte har sans for både sten og form.

Keramikken og vævninger er spredt med mild hånd ud over udstillingsarealet i den ikke særligt homogene op-hængning, men man undgår ikke at lægge mærke til vævere som Annette Bredstrup, Kirsten Bøggild, Jette Kai, Randi Nygaard Lium og især Jenny Hansen, hvis fire store arbejder er båret en enkelhed og stram form. Endelig er der keramikere som Kim Holm, Anne Flække og Bent Wiborg,

alle repræsenteret med mere end et arbejde, som hævder den smukke standard, der præger dansk keramik.

Med denne udstilling tages der afsked med sekretæren Poul Petersen, som ikke alene gennem en årrække har taget sig af praktiske og økonomiske problemer, men som i høj grad har stillet krav om kunstnerisk kvalitet. Han har en stor del af æren for, at KP er i toppen af de censurerede udstillinger, og egentlig kunne han ikke få en smukkere afskeds-udstilling end netop denne.

